Cum a sabotat concernul „Fringhian" producţia de zahăr din anul acesta

Şi totuşi datorită energiei şi activităţii comitetului de fabrică şi a organelor de control ale Ministerului Industriei şi Comerţului planul de producţie a fost realizat

CONDAMNAREA LUI H. B. FRINGHIAN ŞI A „LOCOTENENŢILOR" LUI PENTRU SPECULA ŞI SABOTAJ

„Avem o producţie sporită de zahăr". „Producţia pe Noembrie a depăşit planul cu 100%". S'a fixat preţul zahărului din recolta nouă". etc., etc., au anunţat zilele trecute ziarele, cu titluri de o şchioapă, oglindind prin aceasta interesul milioanelor de consumatori.

Intr'adevăr producţia de zahăr din anul acesta, după calculele probabile va atinge la sfârşitul campaniei cca. 6.500—7.000 de vagoane de zahăr faţă de aproximativ 4.500 cât s'a produs anul trecut. E un spor important, dar încă nu poate acoperi nevoile ţării, cari sunt de aproximativ 10.000 vagoane anual.

★

Producţia de zahăr a fost controlată de decenii de două grupuri patronale, de cartelul zahărului, recent desfiinţat şi de concernul Fringhian. Aceste două grupuri de jefuitori dictau producţia, dictau preţurile.

Am fi avut o producţie mai mare decât aceia pe care o avem, dacă nu intervenea sabotajul patronilor fabricelor de zahăr.

Exemplul tipic este acela al lui H. B. Fringhian, administratorul delegat şi stăpânul de fapt a trei fabrici de zahăr Banat, Arad Chitila, care ştia din „experienţă" că o producţie mică de zahăr îi dă posibilitatea să urce preţul oficial. Din anii trecuţi ştia că lipsa zahărului pe piaţă este o condiţie „de aur" pentru vinderea lui „la negru".

Vă amintiţi de preţurile fantastice — 1.800.000—2.000.000 lei pe kilogram — cât se cerea astă vară înainte de reforma monetară! Acestea sunt „condiţiunile" pe cari patronii sabotori şi speculanţi le socotesc singurele „rentabile". O producţie de zahăr care să satisfacă nevoile de consum le reduce câştigul, alungă zahărul „negru" de pe piaţă. Concluzia patronilor vine firească: războî producţiei de zahăr

Sabotaj pe toată linia

Metodele aplicate de Fringhian şi slugile sale sunt atât de variate încât îţi trebue un adevărat studiu pentru depistarea lor. Sarcina controlorilor economici permanenţi din fabricile lui de zahăr a fost deobit de grea, pentrucă sunt nenumărate şuruburile pe care le manevrau „specialiştii" lui, în cele ale sabotajului: încercări de corupţie de desbinări între muncitorii permanenţi şi sezonieri; întârzieri la începutul şi în decursul campaniei sub pretextul „lipsei de bani", neînchirierea la timp a terenurilor necesare depozitării sfeclei din gări; neverificarea la timp a cântarelor din staţiile de recepţie a sfeclei; neangajarea personalului necesar recepţiei; lipsa de interes în programarea vagoanelor necesare transportului; întârzieri prin neplata combustibilului şi a pietrei de var necesare producţiei; lipsa filtrelor, a sacilor de ambalaj, umiditatea magaziilor, etc. etc., toate acestea şi multe altele sunt fronturile pe care H. B. Fringhian ducea lupta împotriva producţiei.

Cum au fost înşelaţi cultivatorii de sfeclă

Iată de exemplu cum s'a manifestat în modul cel mai odios şi cu cele mai grave efecte sabotajul lui Fringhian în relaţiile lui cu plugărimea cultivatoare de sfeclă.

Pentru a ilustra mai bine cazul concernului „Fringhian" al cărui epilog s'a jucat la tribunalele Bucureşti şi Timişoara şi s'a sfârşit prin condamnarea lui Fringhian la 2 ani închisoare, a „locotenentului" său ing. Rusei la 4 ani închisoare pentru speculă şi sabotaj, în timp ce Bedros Papazian, alt „locotenent" al lui Fringhian a dispărut, iar L. Leon din Chitila îşi aşteptă osânda, să aruncăm o privire asupra raporturilor lui cu plugarii.

Cultivarea sfeclei de zahăr cere multă muncă şi investiţii. Pentru încurajarea ţărănimii muncitoare şi a noilor împroprietăriţi, în vederea cultivării sfeclei fabricile de zahăr au fost obligate prin contracte cu producătorii să acorde acestora avansuri însemnate la semănat, la cele două prăşituri de vară şi la recoltare, urmând ca la predare să primească restul de plată.

Tot pentru încurajarea cultivatorilor Ministerul Industriei şi Comerţului s'a îngrijit să pună la îndemâna cultivatorilor seminţe de bună calitate importate din U.R.S.S. pentru a asigura o sfeclă de calitate ce ar fi adus câştig bun plugarilor; deasemeni, Ministerul Industriei şi Comerţului a aprobat să se dea câte 25 kgr. zahăr gratuit pentru fiecare vagon de sfeclă predat şi a fixat şi un preţ convenabil la sfeclă. S'au creeat astfel condiţii bune culturii de sfeclă, ceeace a făcut pe mulţi plugari bănăţeni, arădeni şi ilfoveni din raza fabricilor lui Fringhian cari n'au mai cultivat niciodată sfeclă, să se înscrie cu câte o jumătate sau chiar cu un hectar ori mai mult.

In faţa acestei perspective de mare producţie de sfeclă de zahăr ceiace nu-i convenea lui Fringhian şi oamenilor săi, aceştia s'au pus pe lucru

Speculând creditele acordate de B. N. R. Fringhian îşi ridică o mare fabrică de spirt şi clădeşte blocul din Piaţa Palatului

Deşi au primit credite în valoare de zeci de miliarde lei vechi banii au luat calea speculaţiilor, iar avansurile n'au fost acordate. La fabrica de zahăr din Freidorf (Banat) primul avans de 2.000.000 de lei vechi de jugăr ce trebuia dat în primăvară, când suma avea o anumită valoare, n'a fost acordat decât în preajma reformei monetare când valoarea sumei nu mai reprezenta mare lucru.

La Chitila plugarii au de încasat şi astăzi „avansurile".

Lipsiţi de banii necesari, mulţi plugari, îndeosebi cei săraci au renunţat la cultivarea sfeclei, punând porumb. Cu diferenţa rezultată în ultimii ani prin astfel de speculaţii, Fringhian şi-a ridicat o nouă fabrică de spirt şi începu să construiască uriaşul bloc din piaţa Palatului.

Nu mai vorbim de avansul în zahăr care a luat calea bursei negre urmând ca acesta să fie acordat din recolta nouă.

Rezumând în cifre, suprafaţa contractată în primăvară în cele trei regiuni era de circa 16—17.000 ha. In urma nerespectării angajamentelor de către Fringhian nu s'a putut culege recolta decât de pe abia 11.000 de ha., ceeace reprezintă — în zahăr — o lipsă de aproximativ 800 vagoane zahăr numai la fabricile lui Fringhian.

Şi totuşi planul de producţie se realizează

Şi dacă totuşi anul acesta la fabricile din Banat, Arad şi Chitila avem o producţie sporită, meritul principal le revine comitetelor de fabrică în frunte cu comuniştii şi organelor de control ale Ministerului Industriei şi Comerţului care au reuşit să dejoace planurile lui Fringhian şi să asigure realizarea planului de producţie fixat de Minister.

V. Popescu

Uriaşe evaziuni practicate de două mari fabrici de zahăr, descoperite de controlorii permanenţi

Senzaţionale descoperiri la fabrica „Freidorf" şi „Chitila-Arad"

— Cum contribue controlorii permanenţi din întreprinderi la mersul normal al producţiei

Conferinţa de presă dela Controlul Economic

In cadrul conferinţei de presă ţinută Joi la Direcţia Generală a Controlului Economic d. director general Emeric Dan a făcut o dare de seamă rezumativă a activităţii Controlorilor permanenţi din întreprinderi, dela înfiinţarea acestui corp special şi până în prezent.

Insistând, în afara acţiunii represive asupra caracterului constructiv şi preventiv al activităţii acestor controlori, d-sa a citat câteva exemple în acest sens.

Vorbind despre rolul controlorilor permanenţi în realizarea programelor de producţie, d. director general Dan a menţionat cazul dela Intreprinderile de maşini şi unelte agricole unde controlorii permanenţi au semnalat stagnarea producţiei în urma cărui fapt Odesferul, somat de organele Centrale ale Controlului Economic, şi-a îndreptat spre cele 23 de fabrici de maşini — unelte peste 70% din Cantitatea totală de 1000 tone tablă de fier.

Este deasemeni concludent cazul UDR care în intervalul Mai—Septembrie 1947 n'a livrat decât 55 tone material, iar în primele 15 zile după intervenţia Controlului Economic a livrat 150 tone.

Tot cazul dela UDR arată în afară de delăsarea suspectă şi sabotajul unora dintre patroni, iniţiativa şi promtitudinea controlorului permanent de acolo.

Intrucât Direcţiunea UDR motiva mersul lent al producţiei prin insuficienţa curăţitorului de gaze, controlorul permanent dela uzine a adus la cunoştinţa domnilor dela conducere că într'o magazie există un curăţitor de gaze cu o capacitate de 60.000 m³, pe care aceştia, mai mult sau mai puţin intenţionat, îl „uitaseră" acolo.

La fabrica „Isvoranu"-Bacău controlorul constatând lipsa de materiale, a luat pe loc iniţiativa destrămării unui stoc de efecte militare scoase la reformă, obţinând aproximativ 4500 kgr. bumbac puf de cea mai bună calitate.

Intervenţii prompte şi cu rezultate efective ale controlorilor permanenţi s'au făcut deasemeni, simţite la întreprinderile: Electrostar, Steaua Română, IRMC, Tungsram, Fildermann unde stăteau nefolosite 30 vagoane de piei, Ardealul, Ţesătoria Română-Piteşti etc.

In ce priveşte acţiunea îndreptată împotriva unor patroni cari au fost prinşi în flagrant delict de sabotaj, d. director general Dan a citat cazul dela Ţesătoria Sf. Gheorghe unde con-nci cantităţi de 22.000 m. ame-trolorul permanent a surprins transfomarea, prin albire, a u-rică — produs raţionat — în tifon alb, care urma să ia drumul târgului negru.

Incheind, d-sa a menţionat activitatea pozitivă şi cu rezultate de o extremă însemnătate pentru economia ţării, depusă de Controlorii permanenţi din fabricile de zahăr.

Astfel, în urma vigilenţei sporite a organelor de control au fost descoperite la fabricile „Freidorf" şi „Chitila-Arad" ambele proprietatea cunoscutului trustman al zahărului Fringhian — actualmente condamnat la 2 ani închisoare — uriaşe evaziuni şi nereguli cari explică, în parte, provenienţa zahărului din târgul negru.

La fabrica „Freidorf" s'au descoperit fabricarea a 50 tone zahăr Candel fără aprobarea Ministerului Industriei şi Comerţului, sustragerea şi vinderea la negru a zahărului destinat cultivatorilor şi livrarea de zahăr rafinat necomplet. In acelaş timp, din cauza aşa zisei neglijenţe a conducerii, cantităţi mari de zahăr au fost pierdute din pricina stivuirii nepermise cu 27 de rânduri, în loc de 10.

Societatea „Arad-Chitila", prin reprezentanţii săi legali, a fost deasemenea trimisă în judecată pentru grave acţiuni de sabotaj, comise la fabrica din Chitila şi anume,

Nu a luat măsurile necesare pentru aprovizionarea cu sfeclă, periclitând în felul acesta producţia, fabrica fiind închisă timp de 8 zile.

Cu toate intervenţiile controlorului permanent conducerea fabricei nu a reparat din timp rezervorul de 100 de vagoane de melasă;

A vândut catităţi mari de zahăr fără aprobarea Ministerului Industriei şi Comerţului.

Directorul administrativ al acestei fabrici, Leon Leopold a fost trimis în judecată sub stare de arest.

Ambelor întreprinderi, reprezentând 25% din capacitatea de producţie a ţării în zahăr şi proprietatea lui Frânghian, li se vor aplica sancţiuni administrative şi numirea de ad-tor unic.

In ajun de Crăciun

Preţurile din pieţe au intrat în zodia racului...

La „Obor" şi'n „Naţiunii" printre morcovi, ceapă şi... purcei. — O teorie la botu' vacii şi o lecţie originală de economie politică

„Zăpadă şi îmbulzeală. Tramvaie pline şi... vitrine „în curs de aranjare". De aranjare festivă, nu „obişnuită". Brazi şi Moş Crăciun mai mult sau mai puţin reuşiţi. Şi încă ceva. Au apărut mărfuri multe şi variate, de calităţi ce până acum nu puteau fi văzute de toţi muncitorii

Crăciunul acesta aduce multe surprize. Şi nu numai că e primul Crăciun de după războî care vine cu unele scăderi de preţuri.

Dar să lăsăm pe admiratorii vitrinelor centrului şi să vedem la faţa locului cum se prezintă celălalt comerţ, comerţul alimentar.

O teorie la botu' vacii!

„In colţul dinspre linia ferată ce leagă Oborul de restul ţării, stau rumegând resemnate, vreo 10—12 vaci de lapte, aşteptându-şi cumpărătorii. Mirat, viţelul uneia din ele priveşte cu ochii umezi spre tipul acela înfofolit şi masiv care discută cu aprindere.

— Cât ceri pă vacă, mă?

— 4? pentru cine întreabă! Dă lapte mult şi bun!

— Da ce crezi că-s fabrică de bani?... Auzi! Auzi! „Ehe! Negustorii plătesc astăzi impozite. Nu mai merge!

— Vinde marfă şi ia să vezi cum scoţi bani.

— Păi nu e bani, nu e clienţi!

— Dă şi d-ta mai ieftin şi ia să vezi cum se vinde. In pierdere n'o să fii, că scade preţu la toate şi tot acolo eşi!

— De! Să vedem!

— Păi vrând, nevrând, n'o să ai ce face... Dai patruzeci pe vacă?

Teoria simplă şi dreaptă a ţăranului dă de gândit omului care pleacă mormăind şi clătinând din cap... O fi având şi moşul ăsta dreptate! Să te iei numai după Iorgu măcelarul ar trebui să crezi că vine sfârşitul lumii! Sigur, lui nu-i prea convine, că l-a ars la stabilizare cu vreo 500 de beţe... Şi se pierde printre camionagii dinspre Colentina.

Oborul e liniştit...

Se pare că brânzeturile, şuncile şi pastrama nu au căutare.

Au scăzut preţurile, dar ele nu provoacă încă înghesuială. E aprovizionată din belşug piaţa. Ceapa cu 9 lei, de apă şi 12 lei de arpagic. 460 carnea afumată, 520 costiţa şi slănina. Sfeclă şi usturoi, gulii şi ridichi, prune uscate şi nuci. Orez cu 240. Stive arămii de morcovi. Vânzători de boia, drojdie de bere, şi „ziare vechi. Tărăbotul îl fac mai mult negustorii, iar gospodinele, rare, trec spre casă, unele cu săculeţi de porumb. 12 lei chila. Se opresc o clipă în faţa grămezilor de lână şi bumbac.

— Cât?

— 600 kilu asta vânătă şi 800 asta bălană... Şi ţăranca cufundă nasul în basmaua ce-i acoperă şi gura, strânge pe corp scurta de miel, şi bate pe loc din picioare ca să alunge frigul.

...iar târgul de porci în floare!

Târgul de porci se bucură în schimb de atenţia unanimă. E zarvă multă, lume multă şi porci şi mai mulţi. Dela sugaci şi până la coloşii trecuţi de un sfert de tonă.

— Ia bolobocu! Ia bolobocu! „Bolobocul" costă cam 200 de lei kg. şi trece, după ochi de 120 kg. Se îndreaptă greoiu şi parcă sătul... de viaţă spre admiratorul lui.

Alături o ţărancă, între două vârste, îmbie pe un setebist:

— Ia-o pe Margareta! O să-ţi umple curtea cu purcei. Tocmai bine, fată când e verdeaţă...

„Margareta" e mică şi dă, veselă, din cârlionţul ei de codiţă. Ea nu e melancolică. O să-l apuce pe 1948. Poate şi pe 1949.

— O laşi cu 3500?

— 4000, ultimul preţ.

In mijloc, trei ţarcuri mici. Primul cu sugaci, al doilea cu „tinerei" de 30—40 kg., şi al treilea cu porci dela 80 kg. în sus.

— Sunt negri şi de rassă, porci de fermă, domnilor!

Intr'adevăr, după îmbrăcămintea stăpânul lor pare fermier bogat. Are căciulă şi guler de carachiul. Şoşoni noui, haine bleumarin şi 2 ghiuluri „serioase" în degete.

— O fi ei de fermă, dar-i scumpi. Nu te grăbi dragă. O să mai scadă!

O lecţie de economie politică printre morcovi şi slănină!

Piaţa mare se mutase odinioară în Obor. Astăzi în schimb Piaţa Naţiunii este mult mai bogată ca varietate decât sora ei din răsăritul Bucureştilor. Poate unde este mai puţin întinsă. Preţurile cu aceeaşi tendinţă de scădere. Legumele şi zarzavaturile de iarnă sunt trecute în revistă cu aceea indiferenţă obişnuită în faţa belşugului. Lipseso de aci şi porcii şi vacile de lapte. Strâmtoarea şi forfota nu le e prielnică. Numai colo, spre tramvaiul 16, o băbuţă, cu un purceluş în braţe, se tocmeşte deodată cu patru clienţi.

Două-trei şiruri de tarabe aliniate, aduc aminte furnicarului de oameni că svonurile despre „a doua stabilizare" cu care duşmanii poporului umpluseră satele noastre, s'au topit cum se topeşte un balon de săpun.

Intr'adevăr săpunul de casă, orezul, uleiul, brânza, smântâna şi untura gospodăriilor ţărăneşti, după ce luni de zile au fost căutate la sursă cu lumânarea şi cu... maşinile speculanţilor se odihnesc acum pe tarabele din centrul Capitalei. Curioşi mulţi şi cumpărători puţini. Şi, ciudat, cumpărătorii sunt mai mult muncitori. In vremea „milioanelor" ei erau numai curioşi. E drept că acum sunt cumpărători modeşti — o litră de smântână sau de slănină — dar totuşi cumpărători.

— Ia lămureşte-mă Mişule, de ce până acuma nu exista nimic pe piaţă? De unde a apărut aşa brusc? Mişu, îşi priveşte cu un aer de superioritate consoarta şi îşi desvăluie teoria:

— Pentrucă nu-s bani! N'ai văzut ce spunea cumnatul lui Aurică? A venit marfă multă la cooperativă la el în sat, s'a vândut ce s'a vândut, şi acum stă încă multă nevândută.

Şi mai erau şi ăia dela fisc. Toţi ăştia marii, mişcau din urechi şi plăteau nimica toată. Având bani, nu se grăbeau să scoată marfa, şi preţul creşteaaa... creşteaaaa, şi sigur că-şi urca şi ţăranu preţu că nu era să dea cu 2 lei şi el să cumpere stamba cu 4-500. Acum i-a strâns pe fabricanţi şi negustorii mari cu uşa la impozite. N'ai văzut că au început să scoată marfa? O scot ei şi de frică, dar şi de nevoie... Cu cât dai brânza asta, fato?

Alături, în prăvăliile unde acum două luni nu găseai decât muştar şi băşici de porc uscate, astăzi slăninele, jamboanele şi salamurile refuză, încă, să urmeze la preţ, pe cele din Piaţa 7 Noembrie.

Acolo în Piaţa 7 Noembrie, este un germene, care în acest ajun de Crăciun, şi-a arătat primele rezultate. Piaţa 7 Noembrie a târât după ea în scădere multe preţuri. Ea va deveni curând un regulator puternic al preţurilor Capitalei, un reazim puternic în lupta clasei muncitoare pentru o viaţă mai bună şi mai îmbelşugată.

Matei Ionescu

Incă o instituţie de jaf desfiinţată din iniţiativa Ministerului de Finanţe

LICHIDAREA CREDITULUI AGRICOL IPOTECAR

— CUM AU VANDUT REPREZENTANŢII MOŞIERIMII NOASTRE, AURUL ŢĂRII IN STRAINATATE —

— Imprumuturi primite în lei aur, achitate în lei devalorizaţi —

Primenirea care a intrat pe uşile şi ferestrele larg deschise ale Ministerului de Finanţe, odată cu instalarea tovarăşului Vasile Luca în fruntea acestui departament, nu s'a limitat numai la oameni renumiţi prin corupţia lor, ci s'a întins şi asupra unor organisme, unor instituţii, în care putreziciunea şi parazitismul pătrunseseră, în decursul anilor, tot mai adânc.

Recent, în urma hotărîrii tovarăşului *Vasile Luca*, s'a pus capăt unei instituţiuni bancare intitulată destul de pretenţios: *„Creditul Agricol Ipotecar al României"*. Dacă, despre această desfiinţare, am spune pur şi simplu *„încă o citadelă parazitară lichidată"*, sau *„încă o lovitură puternică dată trusturilor capitaliste străine"*, poate n'am spune destul, fiindcă o idee deplină despre importanţa acestei extirpări radicale, nu se poate face decât desfăşurând în faţa tuturor o seamă de lucruri ascunse cu mare grije până acum, de foştii vistiernici ce s'au perindat dealungul anilor pe la cârma Ministerului de Finanţe.

O lege manistă şi un... protocol străin

Cum s'a înfiinţat „Creditul Agricol Ipotecar?" Nu prea simplu. Fiindcă are la bază nu numai o lege „românească", ci şi un... protocol străin, adică un act încheiat de guvernanţii noştri de atunci (manişti), cu trustul băncilor străine, în favoarea cărora se înfiinţa noua bancă, cum să se împartă acţiunile şi — fireşte — beneficiile grase.

Dar să explicăm:

Infiinţarea acestei bănci nu pornea din nevoile reale ale ţării noastre în acei timp, ci era una din condiţiunile faimosului împrumut de 7½%, încheiat de guvernul manist în 1931 la Paris. De altfel, protocolul prin care se fixau principiile de bază ale băncii în cauză, a fost semnat la 9 Martie 1931 de către ministrul Finanţelor de atunci — manistul Mihai Popovici — chiar în localul Legaţiei noastre din Paris.

Se înţelege, că între protocolul străin şi legea „românească", exista o strânsă legătură. Numai că această legătură nu avea nimic comun cu interesele poporului român şi cu demnitatea noastră naţională, fiindcă ceeace *ordonau* bancherii străini, *consfinţea* legea maniştilor. *Şi nu numai legea de înfiinţare a Creditului Agricol Ipotecar, ci şi alte legi.*

Bancherii străini cu foloasele, Statul Român cu... garanţiile

In art. IV al protocolului, scria aşa:

„Statul Român se angajează să garanteze, pe timp de 33 ani, *un dividend anual de 7%*, scutit de orice impozite române, prezente şi viitoare, *acţiunilor de preferinţă* ale Creditului Agricol Ipotecar al României". — *(30.000 acţiuni în mâinile bancherilor streini şi 2.000 ale bancherilor români părtaşi la jefuirea poporului. N. R.)*

Legea manistă în articolul 3, repeta ca o slugă plecată, această dispoziţie.

E interesantă confruntarea dintre protocol şi lege fiindcă, dacă protocolul a fost subscris de un singur român, — Mihai Popovici, ministrul manist al Finanţelor, legea care consfinţea pretenţiile protocolului, a fost votată de un întreg parlament „istoric", fără să se ridice vreun glas care să simtă într'adevăr româneşte şi să denunţe toată afacerea de jaf.

Explicaţia trebue căutată desigur în „programul" financiar stabilit de guvernanţii manişti din acea vreme, la cererea capitaliştilor streini, „program" prin care Statul nostru se obliga să doteze instituţia bancară în devenire, pe lângă toate celelalte matrapazlâcuri cu o zestre de 200 milioane franci francezi, chiar din volumul împrumutului de 7½%.

O zestre în... aur greu

Zestrea de 200 milioane franci francezi a fost pusă la dispoziţia Creditului Agricol Ipotecar în toamna aceluiaşi an (1931) şi ca urmare Statul nostru a vărsat peste cele 170 milioane subscrise la capital, încă 1 miliard 310 milioane lei celor 200 milioane franci francezi — bani supţi în realitate din fondurile ce se afectaseră de B. N. R., pentru nevoile agriculturii noastre.

IAR LEII VARSAŢI ERAU SOCOTIŢI IN AUR — paritatea 9 miligrame aur fin, pentru 1 leu.

Beneficiile moşierilor trebuiau deasemenea satisfăcute

Dar fărădelegile nu s'au oprit aici. Fiindcă odată satisfăcute poftele nestăvilite ale bancherilor streini, intrau la rând şi cele ale moşierilor români.

Dobânda plătită de Statul nostru pentru împrumutul contractat în străinătate era, precum am spus, 7½%. Normal ar fi fost deci, ca şi moşierii noştri care s'au grăbit a lua credite masive dela noua instituţie bancară, să plătească aceiaşi dobândă.

Dar aceasta nu era o „socoteală" pentru oamenii care se făcuseră complici la vânzarea aurului nostru. Aşa că, *la 1 Februarie 1934, dobânda pe care trebuiau s'o plătească moşierii este redusă de ministrul liberal al Finanţelor de atunci, la 4%, iar fiindcă nici aceasta nu era pe pofta moşierimii, la 1 August acelaş an, dobânda mai e redusă odată... la 2% pe an.*

DIFERENŢA PANA LA 7½% CARE TREBUIA TOTUŞI ACHITATA STRAINATAŢII, SE INŢELEGE, O SUPORTA STATUL, FORŢAND IMPOZITELE.

Mai mult decât atât. In 1937, fondul de 1 miliard 310 milioane, epuizându-se, Statul s'a văzut obligat de către Ministerul Finanţelor din acea vreme, să pună la dispoziţia Creditului Agricol Ipotecar, o nouă subscripţie de 300 milioane lei — fireşte — paritatea 9 miligrame aur fin pentru 1 leu, cu o dobândă de... 2%.

★

Din cele de mai sus trebue să reţinem, în mod cu totul special, faptele esenţiale şi nu mai puţin un anumit procedeu recent. Iată:

CREDITUL AGRICOL IPOTECAR A ARUNCAT IN BUZUNARELE CELOR DOUA MII DE MOŞIERI AI NOŞTRI SUMA DE 1 MILIARD 610 MILIOANE LEI AUR, PENTRUCA LA 14 AUGUST a. c., PREZIUA STABILIZARII, TOŢI ACEŞTIA SA SCAPE DE RESTANŢELE CE LE AVEAU DE ACHITAT BANCII, PLATIND IN LEI DEVALORIZAŢI, FARA SA SE ŢINA SEAMA DE CLAUZA AUR LA CARE ERA OBLIGAT STATUL.

Jaful e clar. Şi numai „străşnicia" d-lui Alexandrini a putut să o admită, aşa cum ar fi admis până la urmă şi reintrarea unei astfel de bănci în circuitul nou al creditului nostru, dacă nu survenea la timp, în toată această afacere, ca şi în altele asemănătoare, voinţa de nezdruncinat a clasei muncitoare, reprezentată prin noul ministru de Finanţe şi prin spiritul sănătos instaurat în sfârşit, în sectorul finanţelor noastre publice.

C. N. Ruşescu

Efectele zăpezii asupra arăturilor şi însămânţărilor de toamnă

După datele comunicate de Institutul Meteorologic Central Băneasa, grosimea stratului de zăpadă căzută până în seara zilei de 19 Decembrie orele 20 este următoarea:

Arad 2 cm., Lugoj 4 cm., Severin 3 cm., Târgul Jiu 11 cm., Craiova 25 cm., Caracal 36 cm., Râmnicul-Vâlcea 13 cm., Băneasa 19 cm., Turnu-Măgurele 34 cm., Roşiorii de Vede 45 cm., Călăraşi 4 cm., Griviţa-Bărăgan 4 cm., Sinaia 24 cm., Piteşti 14 cm., Ploeşti 12 cm., Braşov 19 cm., Sibiu 25 cm., Cluj 8 cm., Oradea 4 cm., Satu Mare 3 cm., Zalău 6 cm., Bistriţa 6 cm., Mediaş 9 cm., Sighişoara 8 cm., Târgul-Mureş 14 cm., Botoşani 3 cm., Câmpu-Lung Moldova 6 cm., Piatra-Neamţ 5 cm., Roman 7 cm., Bârlad 2 cm., Constanţa 9 cm. şi Mangalia 3 cm.

Zăpada căzută este o binefacere pentru însămânţările de toamnă fiindcă le apără de îngheţ, le fereşte de ger chiar dacă temperatura ar scade la minus 20 grade.

In plus arăturile de toamnă îşi măresc cantitatea de umezeală astfel că plantele ce se vor însămânţa în primăvară vor răsări şi vor creşte chiar dacă la început nu vom avea ploi suficiente.

Telegrame externe

Spre lichidarea partidului socialist francez

Conducătorii de dreapta ai socialiştilor francezi se tem de convocarea unui congres extraordinar

PARIS. (Rador). — Toţi vorbitorii la sesiunea Consiliului Naţional al partidului socialist francez s'au pronunţat în favoarea formării „celei de a treia forţe". După cum subliniază Pierre Hervé în ziarul „L'Humanité", „formarea celei de a treia forţe va însemna în practică lichidarea partidului socialist". Ziarul „Bataille Socialiste" scrie „Conducătorii partidului nostru se temeau de convocarea unui congres extraordinar pentrucă acolo vor fi cerute desigur foarte multe explicaţiuni şi anumiţi oameni nu s'ar simţi deloc bine într'o desbatere publică. Ei au preferat cadrul restrâns al Consiliului Naţional".

Frontul Unic Muncitoresc formează baza democraţiei populare în Polonia

Rezoluţia aprobată de partidele Socialist Polonez şi Muncitoresc Polonez la meetingul dela Wroklav

VARŞOVIA 19 (Rador). — PAP transmite:

Rezoluţia aprobată la meetingul convocat ieri la Wroklav de partidele Socialist Polonez şi Muncitoresc Polonez, în prezenţa a 60.000 persoane spune:

„FRONTUL UNIC AL CLASEI MUNCITOARE ŞI STRANSA COLABORARE DINTRE PPS şi PMR FORMEAZA BAZA DEMOCRAŢIEI POPULARE, GARANŢIA TUTUROR REALIZARILOR POLONIEI POPULARE ŞI A CREŞTERII NIVELULUI DE VIAŢA PENTRU TOŢI MUNCITORII POLONEZI.

Rezoluţia mai declară că frontul unic muncitoresc din Polonia va contribui la înlăturarea deviaţiilor oportuniste din mişcarea socialistă în calea spre consolidare a mişcării muncitoreşti.

MOŢIUNEA DE PROTEST IMPOTRIVA UNOR DECLARAŢII ALE GENERALULUI MARSHALL

VARŞOVIA 19 (Rador). — TANJUG transmite:

La marele meeting organizat de Partidul Socialist Polon şi Partidul Muncitoresc Polon la Wroklav, la care au lua parte peste 60.000 de persoane, s'a votat o moţiune de protest în contra declaraţiei făcute de d. Marshall, ministrul de afaceri străine al Statelor Unite, la recenta conferinţă dela Londra, prin care se pune chestiunea revizuirii frontierei polono germane.

„Această intervenţie, declară moţiunea, nu serveşte nici cauza păcii, nici stabilizarea politică a situaţiei din Europa, ci încurajează tendinţele vindicative în Germania, sprijină elementele hitleriste făţişe şi camuflate şi se opune la pacificarea durabilă a Germaniei".

Când va avea loc prima şedinţă a comisiei O. N. U. pentru Palestina

LAKE SUCCES 19. (Rador).— FRANCE PRESSE transmite:

Data de 7 Ianuarie a fost propusă astăzi de secretarul general al ONU-ului pentru prima şedinţă a comisiei însărcinată cu aplicarea deciziei Adunării Generale privind creearea statelor Evreesc şi Arab în Palestina.

D. Trygve Lie a adresat astăzi un mesagiu guvernelor celor cinci ţări desemnate de Adunarea Generală pentru a face parte din comisie — Bolivia, Danemarca, Panama, Filipine şi Cehoslovacia — cerându-le să trimită delegaţi pentru ca această comisie să-şi poată ţine prima şedinţă la această dată. D. Lie a adăugat că n'a primit încă nicio numire.

A fost deschisă cooperativa ceferiştilor „16 Februarie 1933"

In prezenţa tovarăşilor Victor Duşa preşedintele Incoop-ului şi Nedeianu, reprezentantul Confederaţiei Generale a Muncii, precum şi a numeroşi muncitori, a fost inaugurată cooperativa de consum „16 Februarie 1933" a salariaţilor C. F. R.

Cu ocazia aceasta au luat cuvântul tov. Victor Duşa şi Nedeianu, cari au îndemnat pe muncitorii şi funcţionarii ceferişti, să strângă rândurile în jurul primei lor mari cooperative.

Tov. Petre Tudor, preşedintele cooperativei, după ce a arătat că cele 6 magazine deschise vor fi curând urmate de altele a anunţat că până acum cooperativa numără 20.000 de membri cu un capital de 17 milioane lei.

Inaugurarea a luat sfârşit într'o atmosferă de mare însufleţire.

Incă depe acum U.C.B.-ul trebuie să înceapă curăţirea zăpezii

Zăpada căzută în ultimele două zile în Capitală este prima din anul acesta. Altele — şi poate în cantităţi mai abundente — vor veni să acopere străzile.

După cum ne informează U. C. B.-ul serviciul de curăţire a străzilor posedă: 10 camioane dotate cu maşini speciale pentru împrăştiat sarea, 50 vagoane sare, 23 pluguri dintre care 13 mecanice şi 10 tracţiune animală precum şi 1000 salariaţi destinaţi anume pentru această operaţiune.

Este posibil ca peste noapte să vie altă zăpadă, cu troene mari.

Pentru a se preîntâmpina o anevoioasă circulaţie a tramvaielor şi maşinelor ceiace ar provoca întârzieri în muncă şi ar stânjeni bunul mers al întreprinderilor ca şi pentru a se evita perturbări în circulaţia cetăţenilor, ar fi bine ca încă de pe acum serviciul respectiv al U. C. B.-ului să-şi înceapă activitatea.

Inlăturând zăpada căzută până azi, va fi mai lesne să se facă faţă celor ce vor mai veni.